

komst og dermed blive den beregningsmæssige hovedperson.

Denne valgmulighed bortfalder, hvis man som nu foreslået medtager hele den skattepligtige indkomst fra den ægtefælle, der har den største *personlige indkomst*, og den anden ægtefælles kapitalindkomst. De personlige indkomster, der her foreslås opgjort uden eventuel regulering med overskydende kapitalindkomst og overskydende fradragsberettigede udgifter efter overgangsreglerne, ændres nemlig ikke, fordi ægtefællerne flytter om på deres kapitalindkomster.

I de tilfælde, hvor ægtefællernes personlige indkomster er lige store, foreslås det, at den ægtefælle, der har de største fradragsberettigede udgifter, skal have medregnet hele sin skattepligtige indkomst og den anden ægtefælle sin kapitalindkomst. Det drejer sig her om de udgifter, der fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men ikke ved opgørelsen af den personlige indkomst og kapitalindkomst.

I det følgende redegøres der nærmere for de foreslåede ændringer.

Summen af den skattepligtige indkomst hos den af ægtefællerne, der har den største personlige indkomst (ægtefælle A) med tillæg eller fradrag af den anden ægtefælles kapitalindkomst (ægtefælle B), benævnes skatteloftsindkomsten.

Indkomstbeløbene, der indgår i skatteloftsindkomsten, er indkomstårets skattepligtige indkomst fra ægtefælle A opgjort før fradrag for underskud, der efter personskatteloven overføres fra ægtefælle B eller fra tidligere indkomstår med tillæg eller fradrag for ægtefælle B's kapitalindkomst.

Ved at opgøre indkomstbeløbene før underskud sikres, at det også i situationer med underskud er uden betydning for nedslagsberegningen, hvorledes kapitalindkomsten fordeles mellem ægtefællerne.

Indkomstskatten, der indgår i nedslagsberegningen, udgør summen af den almindelige indkomstskat, 12 pct.'s- og 6 pct.'s-skatte til staten samt indkomstskatten til amtskommune og kommune beregnet af skatteloftsindkomsten. Det beregnede skattebeløb nedsættes med skatteværdien af eet personfradrag og med nedslag ifølge det skrå skatteloft. Ved beregningen af 6 pct.'s-skatten efter § 8 benyttes eet bundfradrag.

Almindelig indkomstskat til stat, amt og kommune beregnes af skatteloftsindkomsten med de skatteprocenter, der er gældende i den kommune, hvor ægtefællen med den største personlige indkomst beskattes. Kirkelige afgifter indgår som hidtil ikke i skatteloftsberegningen. Udgør skatteloftsindkomsten et negativt beløb, beregnes skatteværdien heraf (eksklu-

sive kirkeskat) til modregning i eventuelle 12 pct.'s- og 6 pct.'s-skatte.

Beregningsgrundlagene for 12 pct.'s- og 6 pct.'s-skatte opgøres under hensyntagen til overgangsreglerne for ægtefæller efter §§ 21-24 og underskudsreglerne for negativ personlig indkomst efter § 13, stk. 4.

12 pct.'s-skatten efter § 7 beregnes af ægtefælle A's personlige indkomst. Medfører overgangsreglerne, at ægtefællerne får overskydende kapitalindkomst, skal denne medregnes til beskatningsgrundlaget, der i så fald bliver ægtefælle A's beregningsmæssige personlige indkomst forhøjet med ægtefælle B's positive overskydende kapitalindkomst eller nedsat med dennes negative overskydende kapitalindkomst. I begge tilfælde skal ægtefælle B's overskydende kapitalindkomst efter forslaget opgøres som efter de nu foreslåede regler i § 23, stk. 4.

Er ægtefælle B's overskydende kapitalindkomst positiv, tillægges højst et beløb svarende til ægtefælle B's beregningsmæssige personlige indkomst. Er denne indkomst negativ, tillægges intet.

Er ægtefælle B's overskydende kapitalindkomst negativ, fradrages højst et beløb svarende til ægtefælle B's personlige indkomst nedsat med overskydende fradragsberettigede udgifter efter § 24. Er denne indkomst negativ, fradrages intet.

Dette beregningsgrundlag svarer til beregningsgrundlaget for 12 pct.'s-skatten efter § 23, stk. 4.

Grundlaget for 6 pct.'s-skatten efter § 8 svarer til ovennævnte grundlag for 12 pct.'s-skatten med tillæg af begge ægtefællers samlede positive beregningsmæssige kapitalindkomst. Der gives eet 130.000 kr.'s fradrag ved beregningen af 6 pct.'s-skatten.

Er skatteloftsindkomsten negativ, skal der efter forslaget beregnes negativ skatteværdi heraf (eksklusiv kirkeskat). Den foreslås modregnet i eventuel 12 pct.'s- og 6 pct.'s-skat på samme måde som underskud, der modregnes efter personskattelovens § 13, stk. 1., 1. pkt.

De således beregnede skattebeløb nedsættes dels efter § 19, stk. 1, der omhandler det skrå skatteloft, dels med skatteværdien af eet personfradrag. Dette sidste fastsættes efter § 10 for ægtefællen med den største personlige indkomst.

Bliver summen af de beregnede indkomstskatte negativ, sættes skattebeløbet til nul. Ligeledes sættes skatteloftsindkomsten til nul, hvis denne er negativ.

Selve nedslaget i indkomst- og formueskatte foreslås som hovedregel beregnet som et beløb, der højst kan udgøre den del af de beregnede skattebeløb, der overstiger 78 pct. af skatteloftsindkomsten.